

ΕΤΟΣ Α'. — Ἀργοστόλιον, 6 Μαρτίου 1894. — ΑΡΙΘ. 1.

ΜΑΥΡΗ ΜΟΙΡΑ.

Μαύρη Μοῖρα εἶναι τὸ κακὸ πεπρομένον τοῦ ἀνθρώπου.

Μαύρη Μοῖρα εἶναι καὶ κάτι παληκάρια τοῦ Βινιερατιανοῦ κόμματος.

Ἡ Μαύρη μοῖρα ἔπνεε τρόμον εἰς τὸ Δραχοπουλιανὸν κόμμα καὶ προπάντων εἰς τὸν εἰς τὸ ἔθνος μας φυμηζόμενον Λασκαράτον.

« Μαύρη Μοῖρα » εἶναι τώρα καὶ ἐφημερίς.

Ἡ « Μαύρη Μοῖρα » συνδρομητὰς δὲν δέχεται—μόνον εἰς τὸν δεσπότην μας ἐγγράφωνται συνδρομηταὶ—πρέπει δῆμως νὰ περνετε δῆλοι τὸ φύλλον τοῦτο διὰ νὰ πολεμήσωμεν τὰ... κόμματα.

Ως βλέπετε μὲ τὴν νέαν ἐφεύρεσιν τοῦ Λασκαράτου οἱ πολέμοι δὲν γίνωνται πλέον μὲ σπαθὶα καὶ μὲ τουφέκια, ἀλλὰ μὲ δεκάρες.

Ἡ « Μαύρη Μοῖρα » θὰ πωλεῖται 11 λεπτὰ εἰς τοὺς φίλους καὶ 33... εἰς τοὺς ἔχθρους.

Αἱ Ἀρχαὶ μας.

Τὰς ἀρχὰς μας εἶναι περιττὸν νὰ ῥας τὰς γράφωμεν, ἀφοῦ δῆλοι γνωρίζετε, τὸν Νομάρχην μας κ. Κουρουσόπουλον, τὸν Εἰσαγγελέαν μας κ. Αντωνιάδην, τὸν κ. Βινιεράτον, κ. Γιούρον, καὶ κ. Κατσιμίδην.

Στὸ Δεσπότη μας.

Προσκυνοῦμεν τὴν πανιερωτητά Σημαντικὴν εὐταύρου χαριστοῦμεν διὰ τὴν τροφὴν ποὺ θὰ διδεταιησύτην « Μαύρη Μοῖρα. »

ΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΕΠΙΒΕΛΤΙΚΗ ΙΔΙΟΤΕΧΝΙΚΗ ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ
ΑΙ. 53.41 φ6.0022

Γιατί Πανιερώτατε έχαμετε ἀρχιμανδρίτη τὸν
Παπᾶ Μαρούτη καὶ μετ' ὅλιγας ἡμέρας τὸν ἀργέ-
ψατε;

Ἐννοῦμεν διὰ νὰ λέγωμεν. Μαρουτίου τοῦ ἀρχι-
μανδρίτου, ἀργία καὶ κατάλυσις εἰς τὸν ἐσυτοῦ οἶκον.

Καὶ μία σύμπτωσις.

Οταν ἐγένοντο οἱ πετάλες εἰς τὴν... θάλασσα,
ὁ παπᾶ Μαρούτης ἔλαβε τὸ ἀξιωμα τοῦ ἀρχιμα-
νδρίτου, καὶ τώρα ποῦ βγένουνε οἱ πετάλες νὰ ἀρ-
γευθῇ

Καὶ οὗτο δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν. Μὲ ταῖς πετά-
λες ἔγεινες Μαρούτιε ἀρχιμανδρίτης καὶ μὲ τοῖς
... πετάλες ἐπέπρωτο νὰ ἐργασθῆς.

Καὶ μία συμβουλή.

Γνώριζε δέσποτα Μαρούτιε ότι οἱ πετάλες πετα-
λόνουνε.

Ἐγώ.

TIK—TAK.

Κύριος τις ἀναχωρεῖ ἐκ τίνος οἰκίας ἀνευ τοῦ
ἀλεξιθροχίου του

Καὶ ἡ οἰκοδέσποινα, Κύριε Κύριε, τὸ Ξυλοθρό-
χιόν σας.

— Μὲ τί μπορεῖ νὰ πολεμήσῃ κανεὶς τὴν «Ἐ-
γερσιν».

— Μὲ ἔνα Λύχνο καὶ μιὰ δεκάρα... λάδι.

— Κύριός τις ἀρπάζει τρεῖς «Λύχνους», ἐκ τοῦ
τυπογραφείου τοῦ κ. Κουρβουσιάνου.

— Καὶ ἔτερος Κύριος — Πὼ πὼ «Λύχνους ἀρ-
πάζει».

Καὶ μερικὲς ἐπιγραφές.

Καφενεῖον «Πάτων».

Ποδειματοποιηὸν Θ. Ληκούδη.

Κρισοπολοίον ἡ θάλασσα.

‘Ηποδιματοποιίον Γεω, Παπαγιοργοκοπούλας.

Τυπογραφείον Ν. Κουρβουσιάνου (πωλοῦνται καὶ
Λύχνοι ἐγχώριοι).

‘Ανδ. Λασκαράτος Λυχνοποιός.

Ἐπειδὴ ἀσθενῆ ὁ διευθυντὴς τῆς ἐφημ. «Ληξού-
ριον» καὶ δὲν ἡδυνήθη νὰ ἐκδόσῃ αὐτό, μᾶς παρεκά-
λεσε νὰ δημοσιεύσωμεν διτὶ τὸ εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 17
φύλλον τῆς ἀνωθεν ἐφημερίδος δημοσιευθέν ἀρθρίδιον
ἐναντίον τοῦ σοσιαλιστοῦ Νάγου δὲν ἐγράφη ὑπ' αὐ-
τοῦ, ἀλλ' ὑπὸ τοῦ συντάκτου τοῦ «Ληξουρίου» Γε-
ωργίου Μάντουκα. Ο διευθυντὴς τοῦ «Ληξουρίου»
τρέφει εὐγενῆ αἰσθήματα πρὸς τὸν Σοσιαλιστὴν Νά-
γον καὶ βεβαίως ποτὲ δὲν ἦθελε ἐπιτρέψῃ τὴν κα-
ταχώρησιν τοῦ εἰρημένου ἀρθρίδιου ἐὰν οὗτος δὲν ἐ-
τύχανε ἀσθενῶν.

‘Η Ἀστυνομία μας.

Ἐν τῇ ἐντοῦθα ἀστυφυλάκῃ διακρίνονται διὰ
τοὺς εὐγενεῖς καὶ καλοὺς τρόπους, οὓς μεταχειρί-
ζωνται τοὺς πολίτας οἱ Διονύσιος Καλίγερος ἐνωμα-
τάρχης, ‘Αναστ. Ζωγράφος, Σπυρ. Πανδῆς, Γεώργ.
καὶ Πάνος Ξένοι, καὶ Ἐμ. Λάππας, ἀστυφύλακες.
Συνιστῶμεν δὲ εἰς τὸν προϊστάμενον αὐτῆς κ. Γιού-
ρον νὰ ἐπιστήσῃ τὴν προσοχὴν αὐτοῦ εἰς τινὰς τῶν
ἐντοπίων ἀστυφυλάκων ἐπειδὴ οὗτοι δεν μεταχειρί-
ζονται καλῶς τοὺς ἔχοντας τὴν ἀτυχίαν νὰ μὴ ὥσε
φίλοι αὐτῶν

Τὰ πεζοδρόμια.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΥ

Ἐπὶ τῶν πεζοδρομίων καὶ προπάντων ἐπὶ τῶν
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΦΗΣ
Τὰς ἄγοράς η ἀστυνομία μας πρέπει νὰ ἀφήσῃ τοὺς
πιωχοὺς μεταπράτας νὰ θέτωσι ἐπ' αὐτῶν τινὰ εἰδη,

ὅπως δι' αὐτῶν πορίζονται τὸν ἐπιούσιον, ἄλλως θὰ φοφίσωσιν ὅλοι τῆς πείνης, διότι ἔνεκεν τῆς εἰσεινῆς χρονιᾶς δὲν εὑρίσκωσιν ἀλλήν ἐργασίαν. Μὰν εἰς τὰς ἄλλας πόλεις ἀπαγορεύεται νὰ ἔκτιθενται εἴδη ἐπὶ τῶν πεζοδρομίων, ἀπαγορεύεται διότι ἐπὶ αὐτῶν περιπατῶσι καὶ ἵνα μὴ κωλύεται ἡ διάβασίς των, ἀλλ' ἔντουθα οὐδεὶς περιπατεῖ ἐπὶ τῶν πεζοδρομίων, καὶ πρὸ πάντων ἐπὶ τῶν τῆς ἀγορᾶς, διότι θὰ εἶναι υποχρεωμένος νὰ ἀνεβοκατεβαίνει.

ΒΟΥΣΧΑ.

Βούσκα μάλιστα κύριοι ἔλξες σὰν Βούσκα, πωλοῦνται εἰς τὸ ἐν τῇ ἀγορᾷ ἐργαστήριον τοῦ κ. Ἰωάν. Φωκᾶ Κωσμετάτου.

Τὸ πρακτορεῖον τῶν ἐφημερίδων ὃπου ἥτον εἰς τὸ βιβλιοπωλεῖον τοῦ Δ. Τραυλοῦ, μετεφέρθη ὑπὸ τὴν οἰκίαν τοῦ κ. Γ. Ἀβλίχου, ἔναντι τοῦ φαρμακείου κ. Μποσόνη.

‘Ο ‘Εφευρέτης ΛΙΚΙΑΡΔΟΠΟΥΛΟΣ.

‘Ο ἀξιότιμος ἰατρὸς κ. Π. Ἀλιβιζάτος βεβαίως ἐνθυμεῖται δτὶ πρὸ δλίγων ἐτῶν ἡ μαία Κακαρούμπα δὲν ἡδυνήθη νὰ θρέψῃ τὸ παιδίον τῆς Ἀσπασίας Λοβέρδο. ὃπου ἐπῆγε νὰ ἐργασθῇ ως βάγγα, καὶ ἐγὼ τὴν ἔκαμα καὶ τὸ ἔθρεψε, δ γιατρὸς βεβαίως ἐνθυμεῖται καὶ πόσων ἐτῶν ἥτο τὸ παιδί, δηλαδὴ ὅσω ἥτο καὶ τὸ γάλα. Καὶ ἐν τούτοις κύριοι δὲν γνωρίζω τίνος εἶγαι τὸ μυστικό νὰ μὲ φωνάζουν τρελλόν. Διὰ τοῦτο παρακαλῶ τὸν Ἀστυνόμον μας κ. Γιούρον νὰ μοῦ δώσῃ μίαν ἀδειαν νὰ κάνω τὸν Γιατρού διφούς πρωτονομού τὰ πιστοποιητικὰ τὰ δπαῖα θέλει δημοσιεύει φωνή εἰς τὴν ἐφημερίδα ὁ «Λυχνός». ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ
ΤΕΟΡΓΙΟΣ ΛΙΚΙΑΡΔΟΠΟΥΛΟΣ.

‘Ο διεύθυνος συντάκτης ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΘΩΜΑΤΟΣ.